

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

A. S., nar. X, st. přísl. Kosovská republika,
bytem X
zastoupeného advokátem Mgr. Martinem Rybníkářem,
se sídlem tř. kpt. Jaroše 3, Brno,

proti

žalovanému

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4,

za účasti

H. S. Č., bytem X
jako osoby zúčastněné na řízení

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2023, č. j. MV-50161-4/SO-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce podal dne 22. 12. 2020 správnímu orgánu prvního stupně – odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky. Podle § 87 b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo jen „zákon“)
2. Jako účel pobytu uvedl sloučení s příslušníkem EU – manželka, občan České republiky. Odbor azylové a migrační politiky, rozhodnutím ze dne 9. 2. 2023, č. j. OAM 23826–52/PP – 2020, žádost žalobce zamítl s tím, že je dáno důvodné nebezpečí, že by mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek a současně mu podle § 87 e odst. 4 zákona stanovila lhůtu 35 dnů od právní moci rozhodnutí k vycestování z území České republiky. Takto správní orgán prvního stupně rozhodl poté, co z opisu z evidence rejstříku trestů zjistil ohledně žalobce následující:

Městský soud Brno - Dat. rozhodnutí: 25.10.2005, 5T 201/2005, § 247 odst. 1b zák. č. 140/1961 Sb., Odnětí svobody podmíněně, výměra - počet měsíců: 6, zkušební doba - datum do: 08.09.2007

Městský soud Brno - Dat. rozhodnutí: 08.11.2012, Dat. právní moci: 13.12.2012, 8T 77/2012, trestní příkaz, Dat. doručení trest. přík.: 04.12.2012, § 353 odst. 1/2C Trestní zákoník 40/2009 Sb. Úmyslný trestný čin, § 358 odst. 1 Trestní zákoník 40/2009 Sb. Úmyslný trestný čin, Odnětí svobody podmíněně, výměra - počet měsíců: 8, zkušební doba - datum do: 13.08.2014, počet měsíců: 20, amnestie - datum: 01.01.2013, čl./vztah: čl. IV odst.1 písm. b), Propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, zahlazení - soud: Městský soud Brno, datum: 25.08.2020, č.j.: 89NT 13/2020

Městský soud Brno - Dat. rozhodnutí: 18.06.2014, Dat. právní moci: 18.06.2014, 10T 116/2014, rozsudek, § 205 odst. 1A,B Trestní zákoník 40/2009 Sb. Úmyslný trestný čin, Odnětí svobody podmíněně, výměra - počet měsíců: 12, zkušební doba - datum do: 18.06.2017, počet měsíců: 36

Okresní soud Vyškov - Dat. rozhodnutí: 21.04.2015, Dat. právní moci: 14.07.2015, 1T 192/2014, rozsudek, odvolací: Krajský soud Brno - Dat. rozhodnutí: 14.07.2015, 8To 289/2015, usnesení, Uložený(ě) trest (trestní opatření) je souhrnný(ě); byl(o) zrušen(o) trest (trestní opatření) uložený(ě) rozhodnutím: z 18.06.2014, spisová značka: 10T 116/2014, Městský soud Brno, § 175 odst. 1/2C Trestní zákoník 40/2009 Sb. Úmyslný trestný čin, Podmíněné odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem, výměra - počet měsíců: 30, zkušební doba - datum do: 18.12.2017, počet měsíců: 42, osvědčení se: 18.06.2018, Propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, výkon 7.9.2015, zahlazení - soud: Městský soud Brno, datum: 25.08.2020, č.j.: 89NT 13/2020.

3. Dále Policie ČR poskytla k osobě žalobce písemné informace číslo jednací: V45/2022-OAM, a to v režimu utajení (stupeň „VYHRAZENÉ“), z nichž správní orgán prvního stupně dovodil, že žalobce by mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek.
4. Žalobce podal proti rozhodnutí odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra odvolání, o němž zamítavě rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobce napadá rozhodnutí žalovaného jako nesprávné a nezákonné, s tím, že žalovaný porušil § 2 odst. 1, odst. 3 a 4 správního řádu. Rovněž porušil § 3 a § 36 odst. 3 správního řádu.
6. Jak žalobce uvedl, správní orgán I. stupně svůj závěr o tom, že je v případě žalobce dáno důvodné nebezpečí, že by mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek, v napadeném rozhodnutí odůvodnil tím, že v průběhu řízení o žádosti byla správnímu orgánu policií poskytnuta písemná informace vztahující se k osobě žadatele. Informace byla správnímu orgánu poskytnuta v režimu utajení (stupeň „VYHRAZENÉ“) v souladu se zákonem č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 412/2005 Sb.“), informaci bylo správním orgánem přiřazeno číslo jednací: V45/2022-OAM.
7. Podle názoru žalobce by rozhodnutí, kterým se žádost o udělení přechodného pobytu z bezpečnostních důvodů zamítá, mělo být odůvodněno takovým způsobem, aby bylo přezkoumatelné nejen pro státní orgány řešící případné opravné prostředky v předmětné věci, ale aby byly důvody rozhodnutí srozumitelné a seznatelné i pro samotného žadatele, aby se mohl k důvodům použitým správním orgánem k zamítnutí žádosti vyjádřit a uplatnit ve vztahu k těmto důvodům své případné námitky a argumenty.
8. Jelikož žalovaný nevysvětlil, z čeho dovozuje nebezpečí, že by žalobce mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek, porušil tím ústavně zaručené právo žalobce na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odstavec 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odstavec 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
9. Žalobce cituje z rozsudků Nejvyššího správního soudu (ze dne 4.11.2021, č.j. 10 Azs 270/2021–54, Sb. NSS 4279/2022, a ze dne 7.2.2022, č.j. 10 Azs 438/2021–47) s tím, že účastník řízení má právo na to, aby mu správní orgán sdělil alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z utajovaných podkladů vyplývají. Jelikož v napadeném rozhodnutí tyto důvody absentují, nese napadené rozhodnutí prvky libovůle.
10. Žalobce rovněž nesouhlasí s tím, jak správní orgán posoudil jeho dřívější odsouzení, tato odsouzení totiž nemohou být důvodem pro zamítnutí žádosti žalobce o udělení přechodného pobytu. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se žalobce stýká s osobami blízkými či přímo aktivními v kriminálním prostředí, namítl žalobce, že tyto osoby takovou svou činnost zpravidla veřejně nereprezentují, takže osoby, které se s nimi stýkají, mohou jen těžko vědět, že se tyto osoby v kriminálním prostředí nějakým způsobem pohybují. Vytykat proto žalobci, že se stýká s osobami, které jsou v kriminálním prostředí aktivní a toliko s odkazem na tuto skutečnost zamítnout jeho žádost o udělení povolení k přechodnému pobytu, je podle názoru žalobce nesprávné a nespravedlivé.

11. Ve své argumentaci pak žalobce pokračuje dále, když připomíná zásadu presumpce nevinny a dovozuje z toho, že proti němu nebylo zahájeno trestní stíhání, nejsou tedy dány důkazy, které by svědčily o tom, že se v současné době dopouští trestné činnosti a není dán důvod pro zamítnutí jeho žádosti o udělení přechodného pobytu. To lze dovodit také z toho, že žalobci byla uložena povinnost vycestovat ve lhůtě 35 dnů od právní moci rozhodnutí území České republiky. Pokud by totiž policejní orgán měl nějaké informace o tom, že se žalobce dopouští trestné činnosti, rozhodně by nedopustil, aby žalobce Českou republiku opustil. Za této situace je nesprávné a v rozporu s platnou právní úpravou, pokud je napadené rozhodnutí odůvodněno údajným poznatkem, že se žalobce v České republice dopouští takového jednání, které neumožňuje povolit mu na území republiky přechodný pobyt.
12. Za nesprávné žalobce rovněž pokládá to, že správní orgány dovodily svůj závěr o nebezpečí z narušení veřejného pořádku ze strany žalobce z předchozích odsouzení. Takový postup je podle žalobce v rozporu se stávající judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 14.2.2020, č.j. 5 Azs 383/2019-40, ze dne 16.6.2021, č.j. 10 Azs 40/2021-55) a přijímaným výkladem § 87 e odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců obžalobce. Nebezpečí, že by mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek, nehrozí a jeho žádosti o vydání povinnému přechodnému pobytu mělo být proto vyhověno.
13. V další části žalobní argumentace žalobce namítl, že není splněna ani podmínka pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu vyplývající z § 87e odst. 2 zákona, tedy že by rozhodnutí o zamítnutí žádosti bylo přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života žadatele.
14. Žalobce má v České republice veškeré rodinné a sociální zázemí. V České republice žije jeho manželka i jeho syn, a proto zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu je v případě žalobce v rozporu se zájmem na slučování rodin a výrazným způsobem by narušilo jeho soukromý a rodinný život a veškeré rodinné zázemí celé jeho rodiny.
15. Žalobce má tedy za to, že nejsou splněny ani humanitární podmínky pro rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu uvedené v § 87e odst. 2 zákona z důvodu rodinných a soukromých poměrů žalobce.
16. Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl, aby byla zamítnuta.
17. Správní orgány se v případě žalobce neuchýlily jen k obecnému a prostému odkazu na existenci utajovaných informací, nýbrž s respektem k mezím, které utajované informace implicitně pro odůvodnění rozhodnutí nastavují, poskytly alespoň základní charakteristiku jednání žalobce, které vyplývá z utajované informace. Ve vztahu ke kriminálnímu prostředí se v případě žalobce nejedná o jednorázovou aktivitu, nýbrž o mozaiku skutečností probíhajících dlouhodobě. Žalobci nebyla upřena žádná procesní práva v souvislosti s rozhodováním na základě utajovaných informací, neboť byl srozuměn s existencí utajovaných informací jako podkladového materiálu pro rozhodnutí. Chování žalobce popsané v utajované informaci je nepochybně jeho osobním chováním, které není jednorázového charakteru. Zároveň se jedná o aktuální jednání, nikoli o jednání související pouze s jeho dřívějším odsouzením v minulosti. Z utajované informace je seznatelné, že toto jeho jednání není náhodné a s ohledem na věrohodný popis všech skutečností zjištěných o žalobci, jenž obsahuje konkrétní časové, místní a zdrojové údaje, se lze důvodně domnívat, že žalobce může tyto aktivity, které směřují proti hodnotám chráněným trestním právem, vyvíjet i do budoucna

18. Žalobce v průběhu řízení o žádosti neaktivoval čl. 8 Úmluvy, neboť neidentifikoval okolnosti, v nichž spatřoval intenzivní zásah do práva na soukromý a rodinný život v důsledku zamítnutí jeho žádosti. Žalobce nijak neprokázal charakter tvrzených pojítek s pobytem na území České republiky v tom smyslu, že tyto vazby by byly spjaty výlučně s územím České republiky. Ani v odvolání blíže nerozvinul své tvrzení, že si na území České republiky vytvořil rodinné vazby, neboť toto samotné tvrzení nevypovídá nic konkrétního o skutečném sepětí mezi žalobcem a jeho rodinnými příslušníky, a tedy ani o tom, jaké reálné dopady by napadené rozhodnutí mělo mít na jeho soukromý a rodinný život. Žalobce je nezaměstnaný, dříve pracoval jako vymahač dluhů, na území České republiky nemá žádné nezletilé děti, pouze manželku, se kterou byl během řízení o žádosti ve fázi rozvodu. Návrh na rozvod manželství však vzala manželka zpět. Manželka má na území dvě zaměstnání a není na žalobci nijak ekonomicky závislá. Další příbuzné má pak žalobce mimo území České republiky, kdy jeho matka a dva bratři žijí v Německu, další bratr žije v Rakousku a další v Kosovu. Zákaz pobytu na území České republiky není žalobci uložen. Ke zdravotnímu stavu žalobce žalovaný uvedl, že správnímu orgánu nebyl předložen žádný doklad, tj. lékařské zprávy, prokazující, že by jeho zdravotní stav byl jakkoliv nepříznivý či závažný, aby mu měl nějakým způsobem bránit ve vycestování z území České republiky. Tuto skutečnost ani sám žalobce v průběhu řízení nenamítal, a to ani v rámci odvolacího řízení. Délku jeho pobytu na území nelze považovat za skutečnost, která by mohla zapříčinit nezákonnost vydaného rozhodnutí.
19. Při ústním jednání konaném dne 2. 10. 2024 účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích.
20. Zástupce žalobce zdůraznil, že pokud žalobci není znám, alespoň v hrubých rysech, obsah utajované informace, nemůže se ve věci účinně hájit a předložit soudu svou verzi skutkových okolností věci.
21. Pokud jednání žalobce spočívá v tom, že se stýká s osobami, které jsou v zájmu orgánů činných v trestním řízení, tak žalobci není o jejich činnosti nic známo a on sám naprosto netuší, že by se s kriminálně závadovými osobami stýkal, či snad se podílel na jejich činnosti. Nepokládá za možné, že by tyto orgány podezřívaly přímo žalobce z konkrétní protiprávní činnosti a pokud ano, pak by jistě bez prodlení zahájily proti žalobci trestní řízení. Jelikož nic takového nenastalo, žalobce trval na tom, že hrozbu pro veřejný pořádek nepředstavuje.
22. Žalovaná odkázala na písemné vyjádření ve věci s tím, že postup správních orgánů je souladný se zákonnou úpravou i navazující judikaturou správních soudů. Zdůraznila, že práva žalobce, která nemohou být uplatněna přímo jím (s ohledem na utajení získaných informací) jsou účinně a dostatečně silně chráněna soudní kontrolou. Soud zde přebírá postavení „obhájce“ žalobce a střeží jeho práva tak, že se s obsahem utajovaných informací seznámí a sám posoudí, zda závažnost z nich vyplývajících skutečností odůvodňuje závěr správního orgánu o hrozbě bezpečnosti státu či narušení veřejného pořádku. Jak připomněla, postačí možnost takové hrozby, nemusí být prokázáno, že k narušení či ohrožení již skutečně došlo.
23. Manželka žalobce jako osoba zúčastněná na řízení především pokládá za nedůvodné, aby žalobci byla neustále predestirána předchozí odsouzení za trestnou činnost, tato se odehrála před značnou dobou, většina z trestných činů podléhala amnestii a záznamy jsou z rejstříku trestů vymazány. Žalobce je z pohled běžného života „čistý“. Nepokládá za správné, že řízení trvá velmi dlouhou dobu. Nemohou si nic napláňovat, ráda by s manželem již žila v

klidu jako normální lidé. Ona sama se necítí v žádném nebezpečí. Je vyloučeno, aby manžel byl v nějaké zločinecké skupině, to by musela být v takové skupině ona také, neboť s ním všude chodí. Vyloučila, že by její manžel byl jakkoliv nebezpečný. Celé zjišťování pokládá za nesmysl. Apelovala na soud, aby bylo ve věci rozhodnuto tak, aby s manželem mohla vést normální rodinný život.

III.

Posouzení žaloby

24. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
25. Z obsahu správního spisu a napadeného rozhodnutí se podává, že žalobce na území disponoval trvalým pobytem rodinného příslušníka občana ČR s platností od 27. 12. 2006, dne 19. 11. 2005 na území České republiky uzavřel manželství s paní H. Č.
26. Pobytové oprávnění bylo žalobci pravomocně ukončeno ke dni 27. 03. 2018 dle § 871 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce závažným způsobem narušil veřejný pořádek (věc byla přezkoumávána v řízení před správními soudy, rozhodnutí zůstalo v platnosti.).
27. Dne 18. 07. 2019 žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany, kdy však byl návrh na zahájení řízení pravomocně zamítnut jako zjevně nedůvodný ke dni 01. 08. 2019.
28. Dne 22. 12. 2020 žalobce podal předmětnou žádost o přechodný pobyt rodinného příslušníka občana ČR.
29. Dne 24. 02. 2021 bylo správnímu orgánu doručeno ze strany právního zástupce manželky žalobce Oznámení o probíhajícím řízení, ve kterém zástupce manželky sdělil, že u Městského soudu v Brně je vedeno řízení o rozvodu manželství žalobce, přičemž jeho manželka mimo jiné uvedla, že s manželem je v manželství více jak 15 let, přičemž manželství již od samého počátku nebylo harmonické, manžel se vůči ní choval, jako by byla jeho majetek, přičemž jeho přístup k ní plyne patrně z kulturních rozdílů, neboť tento je muslim kosovské národnosti. Manžel se opakovaně vůči manželce dopouštěl násilností, bil ji, sledoval ji a dále se na ni dopustil mnoho dalších myslitelných forem násilí, a to jak fyzického, tak i psychického charakteru.
30. Na žádost správního orgánu prvního stupně Policie České republiky provedla pobytovou kontrolu. Z kontroly vyplynulo, že žalobce s manželkou bydlí na ubytovně, jedná o prostory, které v současnosti slouží k dlouhodobému ubytování. V přízemí byla zastižena recepční, která potvrdila, že žalobce zde v prvním patře v pokoji č. 110 opravdu bydlí, přičemž zde s ním bydlí i jeho manželka paní S. H., která se o něj stará, jelikož žalobce je nemocen. Žalobce byl i se svou manželkou zastižen, kdy se v pokoji nacházely osobní věci, ale i dokumenty obou manželů. Jmenovaní uvedli, že zde bydlí společně asi 3 roky, dále uvedli, že se poznali na večírku, když bylo manželce 16 let, potom žili spolu jako partneři a 19. 11. 2005 se vzali. Jmenovaní uvedli, že měli nedávno asi půlroční manželskou krizi, kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

paní H. odešla bydlet k rodičům na adresu X, vše se ale urovnalo a manželé bydlí zase společně. Oba přiznali, že jejich manželství je velice bouřlivé, oba jsou výbušné povahy a manželka odešla již několikrát. Dokonce požádala o rozvod, bylo to ale údajně v době, kdy se léčila na psychiatrii a byla pod vlivem léků, kdy žádost nakonec stáhla zpět.

31. Žalobce při kontrole uvedl, že na území ČR žije již asi 20 let, dříve pracoval jako vymahač dluhů a byl závislý na hracích automatech, ze své závislosti se léčil, nepracoval a vše bylo na manželce, a proto se často hádali. Nyní má jmenovaný velké zdravotní problémy se srdcem a pohybuje se o holi, nemá žádný finanční příjem a vydělává jenom jeho manželka, která má dvě zaměstnání, uklízí ve škole a prodává květiny. Za nájem pokoje platí jmenovaní 9.900 Kč měsíčně, přičemž kuchyňka je společná pro celé patro. Manželka dále uvedla, že manželova nemoc vyžaduje náročnou péči, jelikož jeho zdravotní stav se dramaticky zhoršil po prodělaném covidu, a proto se o něj musí intenzivně starat. Jejich partnerské neshody se v současné době údajně uklidnily, přičemž tito spolu nemají žádné děti.
32. Dále uvedl, že má syna D. G., který žije sám, je zaměstnán a v jehož rodném listě není uveden jako otec, syn má asi 20 let, stýká se s ním a volají si, ale ne tak moc. K probíhajícímu řízení o rozvodu jmenovaní uvedli, že manželka žádosti o rozvod podává pořád, když se naštve, přičemž u poslední (výše uvedené) žádosti nezaplatila poplatek. Oba tedy shodně uvedli, že v současné době nejsou v rozvodovém řízení. Žádosti o rozvod podává vždy manželka, když se spolu nebaví, pak je to ale zase dobré a tak to je celý život, co jsou spolu.
33. Správní orgán následně ověřil, že řízení o rozvod manželství bylo pravomocně zastaveno ke dni 10. 11. 2021, neboť manželka žalobce nezaplatila soudní poplatek.
34. Správní orgán následně přezkoumal obsah písemné informace číslo jednací: V45/2022-OAM vztahující se k osobě žalobce. Informace byla správnímu orgánu poskytnuta v režimu utajení (stupeň „VYHRAZENÉ“).
35. V rozhodnutí pak uvedl: *„Informace obsahuje popis konkrétních skutkových zjištění učiněných příslušnou policejní složkou, popisuje konkrétní jednání žadatele, včetně jeho časového rámce, kdy jednání je popsáno do detailu a působí tím věrohodně a pokud jde o rozsah poskytnutých informací, též přesvědčivě. Popisované jednání žadatele je také relevantní ve vztahu k důvodu tohoto rozhodnutí, kterým je nebezpečí narušení veřejného pořádku na území České republiky, a to tím, že směřuje proti nejzákladnějším hodnotám společnosti, které jsou chráněny trestním právem. Z tohoto důvodu byl vyhotoven záznam do spisu v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, kde bylo uvedeno, že žadatel představuje svým dosavadním jednáním bezpečnostní riziko a existuje u něho důvodné nebezpečí, že by při svém dalším pobytu v ČR mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Toto riziko je založeno zejména na jeho minulém osobním kriminálním jednání (pravomocná odsouzení za trestnou činnost a šetření dalších státních orgánů týkající se potenciálně kriminálně závadového jednání), na míře jeho dosavadního aktivního zapojení v prostředí balkánského organizovaného zločinu a vazbách na osoby blízké či přímo aktivní v kriminálním prostředí.“*
36. Co se týče předchozích odsouzení žalobce, uvedl správní orgán prvého stupně následující:
37. Z rozsudku Městského soudu v Brně sp. zn. 5 T 201/2005-70 ze dne 25. 10. 2005 vyplývá, že žadatel byl shledán vinným, že dne 11. 08. 2005 se společně s dalším obžalovaným nezjištěným způsobem vloupali do uzamčeného vozidla a z vnitřního prostoru vozidla odcizili batoh s osobními věcmi a doklady, tedy prisvojili si cizí věc tím, že se jí zmocnili a čin spáchali vloupáním, čímž spáchali trestný čin krádeže dle § 247 odst. 1 písm. b) tr.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zákona, za což byl žadatel odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, přičemž žadateli byl dále uložen trest vyhoštění z území České republiky na dobu 5 let.

38. Z trestního příkazu Městského soudu v Brně sp. zn. 8 T 77/2012 ze dne 08. 11. 2012 dále vyplývá, že žadatel byl shledán vinným, že dne 16. 11. 2011 u recepce kasina v Brně poté, co mu byl odepřen vstup do tohoto kasina, vytáhl z kapsy bundy, kterou měl oblečenou na sobě, zbraň typu bubínkového revolveru a ze vzdálenosti 2 m začal se zbraní mířit na členy ochranky podniku, poté namířil na bezpečnostní kameru umístěnou nad vstupem do kasina, přičemž říkal, že zítra přijde i se samopalem, všechno vystřelí a vyřídí si to s tím, kdo mu dal ten zákaz. Když jej ochranka podniku slovně uklidňovala, aby nic nedělal, zbraň uschoval zpět do kapsy u bundy a znovu řekl, že zítra přijde s tím samopalem, který má víc nábojů a vyřídí si to s tím, co mu dal ten zákaz, a poté z kasina odešel, a svým jednáním tak u členů ochranky vzbudil důvodnou obavu o jejich životy, tedy jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a čin spáchal se zbraní, dále dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti, čímž spáchal přečin nebezpečného vyhrožování dle ustanovené § 353 odst. 1, odst. 2 c) trestního zákoníku a dále přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, za což byl odsouzen podle § 353 odst. 2 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců, přičemž výkon tohoto trestu byl žadateli podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 20 měsíců a dále byl žadateli uložen trest propadnutí věci.
39. Z rozsudku Městského soudu v Brně sp. zn. 10 T 116/2014-167 ze dne 18. 06. 2014 dále vyplynulo, že žadatel byl shledán vinným tím, že společně s dalším obžalovaným vnikali za pomoci rušičky systému centrálního zamykání vozidel do zde zaparkovaných vozidel, z nichž zcizovali zde uložené věci, zejména tablety, které následně prodávali a o výtěžek se dělili, přičemž takto vnikli do několika vozidel, tedy přisvojili si cizí věc tím, že se jí zmocnili, způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou a čin spáchali vloupáním, tím spáchali přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) tr. zákoníku, za což byl žadatel odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, kdy výkon trestu byl žadateli podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let, přičemž žadateli bylo dále uloženo, aby ve zkušební době podle svých sil uhradili v plné výši škodu, kterou trestným činem způsobili.
40. Posledním rozsudkem Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. 1 T 192/201-254 ze dne 21. 04. 2015 bylo správním orgánem zjištěno, že žadatel byl shledán vinným, že poté, co se dne 18. 12. 2013 s panem Z.K. dohodl na vymožení pohledávky pro společnost Invest Euro Credit s.r.o. od jejího dlužníka společností RAMI CZ s.r.o., o čemž téhož dne sepsali „Dohodu o provedení práce“, a poté co společně s Z. K. téhož dne na provozovnách společnosti RAMI CZ s.r.o. ve Vyškově neúspěšně za účelem vymožení předmětné pohledávky jednatele této společnosti pana R. M. hledali, kdy nakonec opětovně přijeli k provozovně společnosti RAMI CZ s.r.o., kde si všimli zaparkovaného osobního vozidla, které užívá R. M., odstavili své vozidlo na parkovišti a čekali ve vozidle na jeho příchod. Následně žadatel přistoupil k R. M., který vycházel z budovy provozovny, a tohoto vyzval k úhradě dluhu pro Z. K., kdy jej R. M. slovně odbyl, nastoupil do vozidla a v tomto se zamknul, na toto žadatel zareagoval snahou se do vozidla dostat, a to taháním za kliku dveří vozidla, boucháním do okýnka u řidiče, za současného křičení, kdy nakonec sáhl do své bundy a odtud vytáhl krátkou střelnou zbraň, a to plynovou pistolí, kterou přes okno vozidla mířil na R.M. Poté, co se tento s vozidlem rozjel, tak se za vozidlem žadatel rozběhl, zbraní na vozidlo a R. M. stále

mířil až do doby, než R. M. s vozidlem zrychlil, poodjel cca 50 metrů, zastavil u hlavního vchodu do budovy provozovny, kde z vozidla vystoupil, aby pomohl nastoupit svým zaměstnankyním, nato se žadatel rozběhl k R. M. a uvedenému vozidlu, ve vzdálenosti cca 7 metrů od něj se zastavil, křičel na něj a hrozil mu slovy „zítra na Vás vletí 100 Albánců“, načež R. M. nastoupil do vozidla a z místa odjel, tedy žadatel jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal a spáchal takový čin se zbraní, čímž spáchal zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2, písm. c) tr. zákoníku, za což byl odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2,5 roku, přičemž trest byl žadateli odložen na zkušební dobu v trvání 3,5 roku, kdy tomuto byl stanoven dohled a dále trest propadnutí věci.

41. Na základě uvedeného správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že v případě žadatele je dán důvod pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87e odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců, neboť je důvodné nebezpečí, že by žadatel mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek, což žalovaný aproboval vydáním zamítavého rozhodnutí o odvolání žalobce.
42. Před konáním ústního jednání se soud seznámil s obsahem písemné informace číslo jednací: V45/2022-OAM.
43. Městský soud uvážil o žalobních námitkách následujícím způsobem.
44. Předně je třeba uvést, že jak je výše uvedeno, se soud seznámil s obsahem utajovaného spisu a plně se ztotožnil s hodnocením skutečností, které jsou v něm k osobě žalobce uvedeny. Zde uváděné okolnosti jsou konkrétní a aktuální a popisovaná činnost žalobce, jeho aktivity a okruh osob, s nimž se stýká, plně odůvodňují závěr žalovaného, že žalobce by mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek.
45. Ustanovení § 2 odst. 1, odst. 3 a 4 správního řádu zakotvují zásadu zákonnosti, zásadu ochrany dobré víry a zásadu ochrany veřejného zájmu. Městský soud neshledal, že by došlo k jejich porušení, ať již v samotném řízení, či vydáním napadeného rozhodnutí.
46. Zásada materiální pravdy zakotvená v § 3 správního řádu rovněž porušena nebyla, správní orgány spolehlivě zjistily skutkový stav, prostý pochybností.
47. Z obsahu správního spisu soud rovněž ověřil, že správní orgán I. stupně dne 26. 8. 2022 vyzval žalobce v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu k uplatnění práva seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Dne 19. 9. 2022 žalobce svého práva a seznámil se s podklady pro vydání rozhodnutí, načež do protokolu uvedl, že se nechce vyjádřit. K porušení § 36 odst. 3 nedošlo. Pokud měl žalobce za to, že k porušení jeho práva došlo v důsledku toho, že se nemohl seznámit s obsahem utajované písemnosti, byl tento postup správního orgánu plně v souladu s § 17 odst. 3 správního řádu a § 169m odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
48. Úvodní žalobní námitky, formulované žalobcem jen obecně, nejsou důvodné.
49. Co se týče sporného posouzení utajovaného sdělení k osobě žalobce, podle § 87e odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb. „*ministerstvo žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítne, jestliže je důvodné nebezpečí, že by žadatel mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.*“
50. Výklad citovaného zákonného ustanovení je předmětem bohaté judikatury správních soudů, z níž ostatně, jak žalobce, tak žalovaný zhusta citují. Městský soud proto vyšel z toho, že

tato judikatura je oběma stranám známá a není nezbytné obsáhle ji uvádět v odůvodnění rozsudku.

51. Lze tedy shrnout, že soud není oprávněn přezkoumávat pravdivost utajované informace (k tomu viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015–40, č. 3667/2018 Sb. NSS či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2019 č. j. 9 Azs 81/2019–33), nicméně musí hodnotit její věrohodnost, přesvědčivost a relevanci. Nejvyšší správní soud k tomu v rozsudku ze dne 7. 2. 2022 č.j. 10 Azs 438/2021–47 uvedl: *„Nejvyšší správní soud v případě rozhodování na základě utajovaných informací konstantně judikuje, že listiny v utajovaných podkladech nemohou být pouze vyjádřením názoru jejich zpracovatele, bez patřičného skutkového podkladu v podkladech zachyceného a soudem ověřitelného. Správní soudy musí mít možnost zhodnotit věrohodnost a přesvědčivost skutečností v utajovaných podkladech uvedených a jejich význam ve vztahu ke sporné věci (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015–40, č. 3667/2018 Sb. NSS, bod 32). Smyslem a účelem soudní kontroly rozhodování na základě utajovaných informací je především zajistit, aby k němu byly používány pouze informace skutečné a věrohodné, ne vyfabulované. Tyto informace musí poskytovat dostatečně přesný a spolehlivý skutkový základ pro právní posouzení věci (srov. výše uvedený rozsudek 2 Azs 259/2019, bod 22).“* K tomu viz též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2022 č.j. 8 Azs 230/2020–48 či ze dne 12. 3. 2020 č.j. 2 Azs 259/2019–28.
52. Poté, co se soud seznámil s obsahem utajovaného spisu, plně se ztotožňuje s hodnocením skutečností, které jsou v něm k osobě žalobce uvedeny. Zde uváděné okolnosti jsou konkrétní a aktuální a popisovaná činnost žalobce, jeho aktivity a okruh osob, s nimž se stýká, plně odůvodňují závěr žalovaného, že žalobce by mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Nejedná se ani při tom o pouhé názory či domněnky zpracovatele, neboť v utajovaných podkladech je obsažen popis zdroje získaných informací.
53. Nejvyšší správní soud v recentním rozsudku ze dne 10. 8. 2023, č. j. 7 Azs 100/2023 – 21 uvedl: *„na (přínejmenším potenciální) škodlivost jednání žalobce nelze hledět izolovaně optikou pouze konkrétní aktivity samotného žalobce, nýbrž všech skutečností, které posuzovaná utajovaná informace podrobně popisuje. Pro závěr o rizikovosti žalobce, respektive jeho jednání z hlediska ohrožení bezpečnosti státu jsou tedy podstatné rovněž ty skutečnosti, které se zdánlivě netýkají jeho vlastního jednání, nýbrž popisu fungování relevantního prostředí. Zasazují totiž poznatky týkající se jednání žalobce do kontextu ohrožení bezpečnosti státu. Městský soud zjevně nepřikládal skutečností s nižší mírou konkrétnosti a individualizace ve vztahu k žalobci a jeho osobní aktivitě dostatečný význam. Na posuzovanou utajovanou informaci je nicméně nutné hledět jako na celek, v němž mají všechny zde popisované skutečnosti svůj význam. Jedná se v podstatě o mozaiku skutečností vypovídajících s různou mírou konkrétnosti a individualizace o nežádoucím a přínejmenším potenciálně škodlivém směřování žalobce, na něž lze v souhrnu shromážděných poznatků s dostatečně vysokou pravděpodobností usuzovat.*
54. Podstatné je, že utajovaná informace obsahuje reprodukci poznatků o nikoliv náhodných, ojedinělých či jednorázových kontaktech, které svědčí o vazbě žalobce na prostředí vyvíjející činnost proti zájmům České republiky, která byla v soukromé rovině rozvíjena. Je rovněž (v míře možné s ohledem na zabránění ohrožení činnosti zpravodajské služby) popsáno, jakým způsobem byly poznatky o relevantních kontaktech žalobce zachyceny (získány). Prvotní pravděpodobnostní úsudek zpracovatele informace je přitom doplněn dalšími relevantními faktografickými údaji ze soukromého i pracovního života žalobce, jakož i popisem obvyklého fungování relevantního prostředí. Ze souhrnu všech poznatků zpravodajské služby je pak možno v posuzované věci s

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

dostatečně vysokou pravděpodobností usuzovat na zásadně nežádoucí (a současně přinejmenším potenciálně škodlivé) směřování žalobce. Závěrečné hodnocení zpracovatele utajované informace o „prokázání“ rozhodné skutečnosti je tak logickým vyústěním shromážděných skutkových zjištění, nikoliv prostým názorem zpracovatele informace, který by byl v rozporu s prve vysloveným pravděpodobnostním úsudkem“.

55. Závěry z citovaného rozsudku vyplývající lze plně aplikovat na nyní projednávanou věc. Riziko narušení veřejného pořádku ze strany žalobce je zcela konkrétní, z poskytnutých informací vyplývá a nelze je bagatelizovat. S hodnocením, které zaujal žalovaný (zejména na str. 8 napadeného rozhodnutí) se městský soud plně ztotožňuje.
56. Bez významu není ani trestní minulost žalobce. Ačkoli trestná činnost, pro niž byl odsouzen, je již staršího data – poslední skutek se odehrál v roce 2015, nelze přehlédnout závažnost, a především charakter jednání žalobce. Vedle majetkové trestné činnosti (kterou rovněž nelze přehlédnout jako nevýznamnou), jde o dva případy násilí, resp. jeho pohrůžky, kterých se žalobce dopustil se zbraní v ruce. Takové jednání nelze v žádném případě akceptovat a je – podle názoru soudu – dokladem toho, že žalobce nelze označit za osobu, která se plně integrovala do společnosti.
57. Otázku možného zásahu do soukromého života žalobce žalovaný pečlivě zkoumal. K osobě žalobce správní orgán prvního stupně zjistil, jak je již shora shrnuto, že žalobce je ženatý, jeho manželka – státní příslušnice ČR, má hlášenou trvalou adresu na adrese svých rodičů X, a nikoliv se žalobcem. Manželství sami označují za bouřlivé a nikoli harmonické. Manželka několikrát podala žádost o rozvod, kterou následně vždy stáhla, přičemž v době neshod jde bydlet ke svým rodičům. Společně pobývají v pronájmu na ubytovně na adrese X. Na území republiky žije žalobcův zletilý syn, žalobce však není zapsán jako jeho otec v rodném listě. Syn není na žalobci nijak závislý.
58. Žalobce na území ČR není zaměstnán, nemá živnostenské oprávnění. Jeho manželka uvedla, že žalobce kvůli dokladům nemůže pracovat, podporuje ho jeho rodina. Ona sama má dvě zaměstnání – na žalobci tedy není závislá výživou.
59. Uvedené skutečnosti vedou soud k závěru, že žalobce nemá na území ČR vytvořeny tak silné vazby – společenské, rodinné, ekonomické, aby v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí bylo do jeho soukromého života zasaženo natolik intenzivně, že by tento výkon byl v rozporu s čl. 8 Úmluvy. Je třeba uvést, že čl. 8 Úmluvy negarantuje cizincům právo vstupovat a pobývat na území členského státu. Nedává jim ani právo, aby získali konkrétní typ pobytového oprávnění. K stanovení podmínek pobytu cizinců na území a také k nastavení kritérií pro získání pobytových titulů členské státy Rady Evropy disponují určitým prostorem pro uvážení; podmínky, které stanoví, by však neměly být bezdůvodné ani svévolné (viz rozsudek ESLP ve věci Abuhmaid proti Ukrajině, ze dne 12. 1. 2017, č. 31183/13, § 120). V tomto smyslu by členské státy neměly, není-li to nutné, negativně zasahovat do práv zakotvených v Úmluvě.
60. Zvláštní pozornost věnoval městský soud zdravotnímu stavu žalobce, který není dobrý. Z obsahu správního spisu se podává, že žalobce trpí zdravotními problémy se srdcem, pohybuje se o holi, jeho zdravotní stav se zhoršil po prodělaném covidu, manželka se o něj musí starat. Žalobce uvedl, uvedl, že byl v důsledku covidu hospitalizován v nemocnici, jinak chodí po doktorech, má bolesti břicha a chce jít na kolonoskopii, bere antidepresiva a navštěvuje psychiatra. Manželka žadatele je emočně nestabilní a rovněž bere antidepresiva.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

61. Ačkoli žalobcův zdravotní stav příznivý není (nicméně ve spise nejsou založeny relevantní lékařské zprávy a soud tedy vychází pouze z údajů uváděných samotným žalobcem a jeho manželkou), nebylo zjištěno, že by žalobce nebyl schopen zajistit své základní potřeby a byl závislý na péči jiné osoby – to žalobce ostatně ani netvrdí. Městský soud uzavřel, že ani zdravotní stav žalobce není s to aktivovat aplikaci čl. 8 Úmluvy.
62. Městský soud dospěl k závěru, že správní orgány posoudily dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce správně, a soud se s nimi ztotožňuje v názoru, že k nepřiměřenému dopadu v projednávané věci nedošlo.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

63. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
64. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. říjen 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.